

друго, освенъ желаніето имъ да ся преведе священното писаніе за новообращеннитѣ на нихнхнхатъ языкъ.—Това ползовало каквото гражданската, така и духовната власть на Византійската Имперія, която тогава още свѣтяше, но вѣке бѣше почела да слабѣе.— На гражданската Грецка власть бѣше това нужно, за да направи Бѣлгаретѣ Христіане, да смегчи нравѣветѣ имъ, и съ това да укроти стремленіето имъ, да сукрушатъ Имперіята имъ, която не веднашъ видвала непобѣдимытѣ си нѣкога легіоны разпадяны отъ боишата и побѣдителитѣ предъ Константинополскитѣ врата. — Духовната власть, освенъ что помагаше на гражданската, имаше предъ очитѣ си да предвари замыслитѣ на Римскіатъ Архіепископъ, когото подобно бѣше желателно, да соедини съ стадото си могущественнхнхатъ тогава и самодержавнхнхатъ Бѣлгарски народъ.

Константинъ, соученикъ на Императора Міхаила, който въ това време царствуваше, и братъ му, Меѳодій, обарнахъ на себе си за тая работа вниманіето на правителството, което имъ препоручи, да направятъ азбука, доволна за да ся преведе писаніето. Обширното знаніе на Константина (който послѣ въ монашество ся нарече Кирилъ)